

972 2 6466731

בג"צ 9733/03

8102/03

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

המוקד להגנת הפרט מיסודה של לוטה זלצברגר

על ידי ב"כ עוה"ד דניאל שנהר ואח'

רח' אבו עוביידה 4, ירושלים

טל. 02-6283555

העותרת

נ ג ד

1. מדינת ישראל

2. צבא ההגנה לישראל

3. שירות הביטחון הכללי

4. משטרת ישראל

5. מפקד מתקן הכליאה המכונה "מתקן 1391"

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

המשיביםתגובת המשיבים לבקשת העותרת לצירוף מסמך

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 22.6.09, שהתקבלה ביום 24/6/09, מוגשת בזאת תגובת המדינה לבקשת העותרת לצירוף מסמך.

על פי האמור בבקשה, העותרת מבקשת להגיש לבית המשפט הנכבד את הערותיה המסכמות (להלן: המסקנות) של ועדת האו"ם נגד עינויים (להלן: הועדה), שכן היא סבורה כי למסמך זה יש נפקות להמשך ההליכים בתיק זה.

המדינה מתנגדת להגשת מסקנות הועדה, שכן לטעמה, הן אינן רלוונטיות לדיון. להלן נפרט:

1. עיון בחלק הראשון של המסקנות שאותו מבקשת העותרת להגיש, מעלה כי העותרת מבקשת להביא לידיעת בית המשפט הנכבד את העובדה שועדת האו"ם מתייחסת ב"דאגה" לפסק דין מסוים של בית המשפט העליון, בו נדחו כמה עתירות הקשורות למתקן 1391 (הכוונה הינה לפסק הדין שניתן בבג"צ 11447/04, 1081/05).
- לטעמנו, מידע זה - אודות "דאגות" שיש לוועדה בינלאומית מפסק דין שניתן בבית המשפט העליון - כלל אינו רלוונטי לדיון המתנהל בבית המשפט העליון - מה גם שהועדה

972 2 6466731

2

כלל לא ניהלה דיון לגוף העתירות, לא עיינה בכל כתבי בי-הדין שהוגשו, ואך שמעה טענות קצרות ביותר בהקשר זה.

2. בכל מקרה, אותן עתירות (בהן נדונו טענות הנוגעות להפעלת אמצעי לחץ בחקירה ולתנאי המעצר במתקן) כלל אינן רלוונטיות לעתירה הנוכחית – העוסקת בשאלה אחרת לגמרי, וגם מטעם זה דין הבקשה להדחות.

3. בהמשך, הועדה מתוה דעתה כי אסור להחזיק עצור ב"מתקן מעצר סודי". אולם כפי שהובהר בהרחבה במסגרת הדיון בעתירה, מתקן מעצר זה אינו "סודי", שכן נמסרים דיווחים על פי הנדרש בדין על עצורים המוחזקים בו, מתאפשרת פגישת עו"ד עם עצורים אלו, וכו'.

כל שלא מותר לפרסום הוא מיקומו הפיסי של המתקן. ממילא, גם מטעם זה, מסקנות הועדה אינן רלוונטיות לעתירה דנן.

יתירה מזו, גם בהקשר זה הועדה לא שמעה את טענות המדינה כפי שהובאו בפני בית משפט נכבד זה וביססה עמדתה בעיקר על טענות שהשמיעו בפניה ארגונים שונים, ועל התייחסות קצרה ביותר שנתנה המדינה לנושא זה – שעיקרה היה בכך שמאז שנת 2006 לא הוחזקו עצורים במתקן.

לפיכך, גם מטעמים אלה, נבקש את דחיית הבקשה.

4. בשולי הדברים נציין, כי בסעיף 5 לבקשה נכתב כדלקמן: "ניסיונות הח"מ להשיג את הסכמתו של ב"כ המשיבים להגשת מסמך זה לא עלו יפה".

למען הסדר הטוב נבהיר, כי ניסיונות אלה התבטאו בכך שב"כ העותרים שוחח עם המתמחה של הח"מ, שמסר לו כי הוא אינו מכיר עתירה זו כלל, וכי עליו לשוחח בנדון עם עוזרתו של הח"מ – שהיתה בישיבה אותה עת.

ב"כ העותרים הסתפק בכך, לא טרח לנסות ליצור קשר בשנית, וכבר באותו יום הגיש הבקשה לבית המשפט.

קשה מעט לכנות פעולות אלה "ניסיונות להשיג הסכמת הח"מ שלא עלו יפה".

5. סוף דבר, מכל הטעמים שפורטו, נבקש את דחיית הבקשה.

6. מעבר לכך, נבקש לציין, כי לא חלו שינויים בעמדת המדינה ביחס לאופן השימוש במתקן 1391.

בהקשר זה נזכיר, כי בהודעה משלימה ראשונה שהוגשה על ידי המדינה ביום 15/8/05, נמסר לבית המשפט, כי על יסוד הצעות בית המשפט הנכבד החליטו גורמי הביטחון – על דעת היועץ המשפטי לממשלה – "לקבוע הסדר המצמצם באופן משמעותי את השימוש

972 2 6466731

3

במתקן 1391 לצורך החזקת עצורים". בהודעה זו פורטו בתמצית פרטי ההסדר המצמצם והודגש כי נקבע שכלל, לא יוחזק במתקן עצור שהינו אזרח ישראל או תושב השטחים.

בעקבות דיון שהתקיים ביום 22/1/06 והצעות נוספות שהעלה בית המשפט הנכבד, קיבלה המדינה על עצמה לצמצם עוד יותר את השימוש במתקן 1391 לצורך החזקת עצורים, והודיעה על כך לבית המשפט בהודעה משלימה שניה שהוגשה ביום 29/1/06. ההגבלות שהוטלו היו הן במישור של זהות העצורים במתקן, הן במישור הדרג הרשאי לאשר החזקת עצורים במתקן והן במישור של משך זמן החזקה המקסימלי במתקן. פרטי ההסדר המצמצם הוגשו לבית המשפט בנספח חסוי.

בהסדר מצמצם זה לא חל כל שינוי מאז ועד עתה.

לפיכך נשוב ונבקש את דחיית העתירה.

היום: כ"ג תמוז, תשס"ט

15 יולי, 2009

שי ניצן
משנה לפרקליט המדינה
(תפקידים מיוחדים)

2009-0087-1672